μών.

Столкохъ. áор. тоу̃ толчꙋ̀.

Стóлный, аѧ, ое. áрс. ὁ тѣ̃ς καθέδρας. §—грáдъ. ἡ βασιλεύουσα, ἡ πρωτεύουσα πόλις. =цáрствꙋющїй.

Стóлпъ, à. áрс. στύλος, στήλη, κίων. §—слáнъ. στήλη ἁλός. §—óблачень. στύλος νεφέλης. 2)πύργος.

Столчéный, аѧ, ое. μτχ. παθ. χρ. áор. (тоу̃ толчꙋ̀). κεκοπανισμένος (ἐν τῇ θυείᾳ), ἰγδισμένος (κοιν. στουμπισμένος).

Стоначáлникъ, а. áрс. =сóтникъ.

Стопà, ьі. θηλ. βῆμα, ἴχνος (тоу̃ подóς). πέλμα, πέζα. 2)ἐν τῇ μετρικῇ. поу̃с. (πληθ. стѡпьі. διαβήματα, βήματα).

Стою̀, и́ши. парт. стоѧ́хъ. áор. стáхъ. μ. стáнꙋ, еши. ἵσταμαι, παρίσταμαι, ἕστηκα. §μετχ. стоѧ́й-ѧ́щїй, аѧ ее. ὁ ἱστάμενος, ὁ ἑστὼς καὶ ὁ ἑστηκώς. §ὁ μελ. постою̀. ἔχει ἄλλην σημασ. καὶ ἴδε αὐτόν.

Стоѧ́нїе, їѧ. оу̀д. στάσις, τὸ ἵστασθαι.

Страдáлецъ, áца. áрс. ἀθλητής, ἀσκητής. παρβλ. подви́жникъ. §ἐκκλησιας. =мꙋ́ченикъ=страстотéрпецъ.

Страдáльческїй, аѧ, ое. ἐπιθ. ἀθλητικός.

Страдáнїе, їѧ. оу̀д. πάθησις, πάθημα, πάθος, τὸ πάσχειν. §ἐκκλησιαστ. ἄθλησις, μαρτύριον.

Страдáтельный, аѧ, ое. ἐπιθ. παθητικός. §—глагóлъ. παθητικὸν ῥῆμα.

Стрáжа, ы. θηλ. φυλακή, φρουρά.

Стрáждꙋ, еши (по). παρτ. страдáхъ. πάσχω, ταλαιπωρέω-ῶ, ὀχλέομαι-οῦμαι, δεινοπαθέω-ῶ, δυσπαθέω-ῶ. (á. Коринѳ. 4. 12. стрáждемъ. κολαφιζόμεθα). §—съ ки́мъ. συμπάσχω τινὶ=сострáждꙋ.

Стрáжникъ, а. áрс. (κυρίως ὑποκοριστ. тоу̃ стрáжъ.) τρυτάνη, ἡ γλῶσσα τοῦ ζυγοῦ (κοιν. γλωσσίδι τῆς ζυγαριᾶς. Παροιμ. 11. 23. ꙗ̃коже стрáжикъ въ превѣ́сахъ. ὡς ῥοπὴ ἐκ πλαστίγγων).

Стрáжъ, а. áрс. φύλαξ, φρουρός. (πληθ. стрáжи καὶ стрáжїе κατὰ τὸ мꙋ́жїе).